

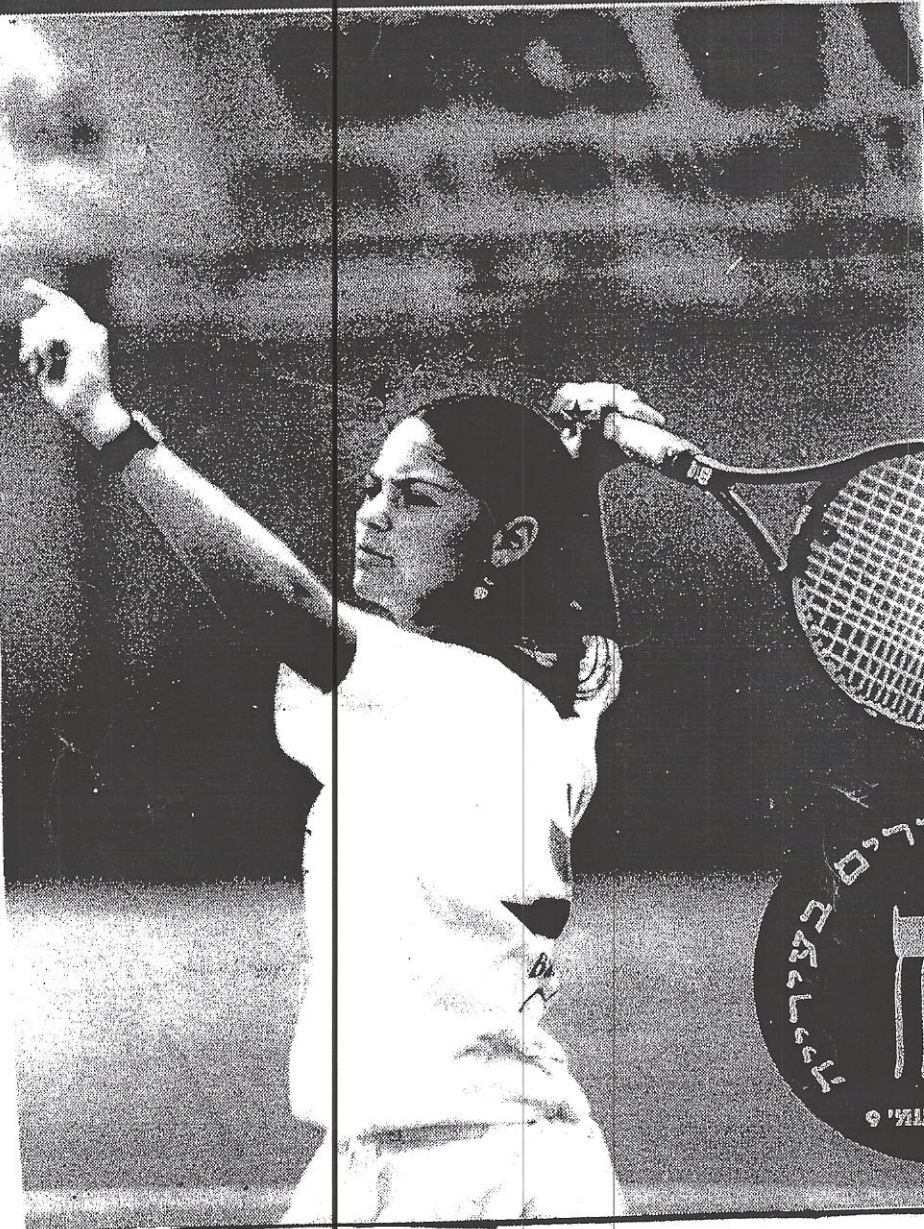
מל אבס

העיתון של פחה-חקה והסביבה ■ גיליון מס 175 ■ יום שישי טז' אייר תשנ"ג 7.5.93

בעקבות גורלך

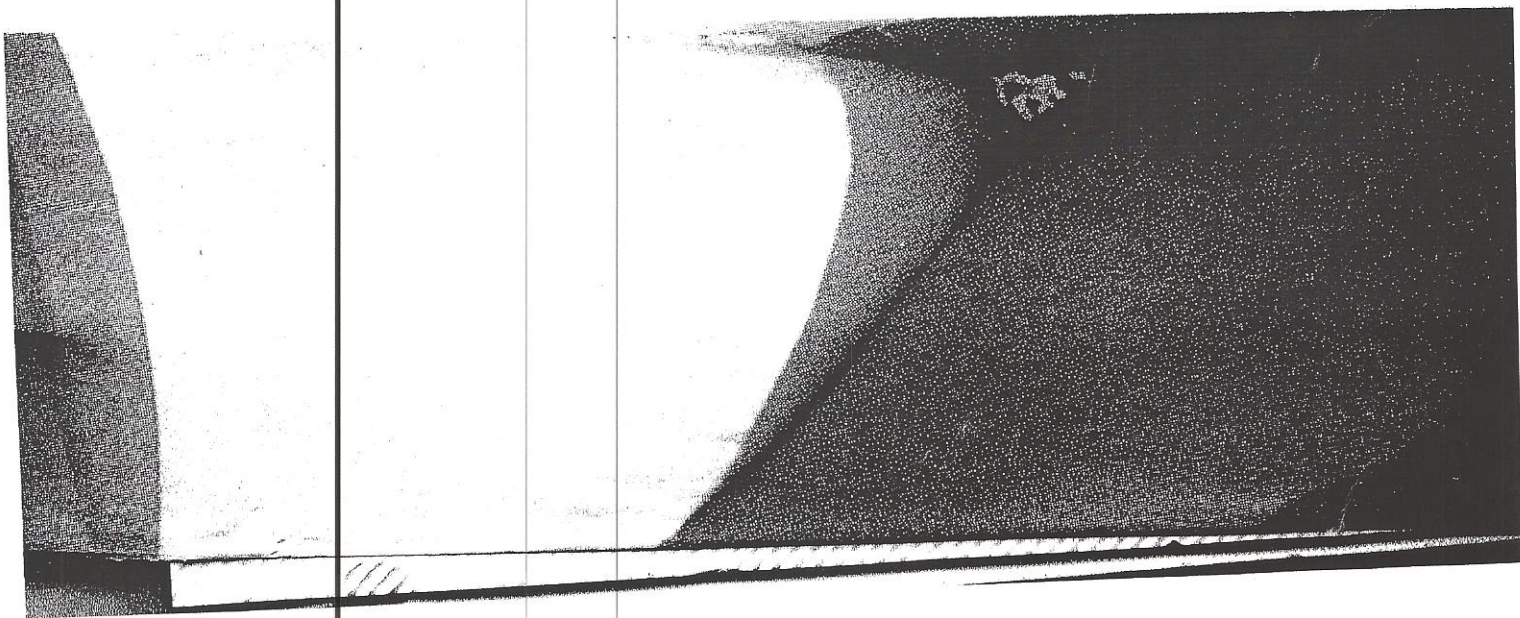
דני ג'ורג'יסקי בעודת אבא אמרעוויי וגנים של צ'רנוביל
החליטה להזיז אלופת העולם בסניט
אירית קליס, עמ' 24

ילומים: אלון חן

להיות אלופת העולם

משחק במקומה. גם כך הוא חושב בשבילה, יודע מה טוב לה, מחליט עבורה
ואב הגאה הוא לוי צירנובילסקי, מתווד דירות מפתח תקווה. הבת, חני, אלופת
לגילאי 14. פרופיל של מצליחנים שעבורם כסף ואמביציה אינן מלים גסות

זו לא עניין פשוט. לוי: "לפני התחרות אני צריך לעת מה להגיד. אני צריך לחשוב על כל מלה, לילה לחיץ. לתת הוראות, איד צריך לשחק עם שקניית מסוימת. אבל לפעמים זה לא הולך".

מה קורה בזמן המשחקים?
 טניה לא הולכת, רק אני הולך. ובשנתיים הראונות קיבלתי מזה קצת שערות לבנות בצד ה' את מבינה, יש משחקים שאני לא יכול לזות. משחקים מאוד צמודים, למשל כשיש שש, אז אני קם והולך, וחוזר כשהמשחק נה. עכשיו אני משתלל לראות מה שפחות תורות, זה כבר לא כל כך נריא לי. צריך עצבים חם. הטנים זה משחק קשה, וכשפתאום בא איזה כי כזה גרוץ אני מתעצבן. לא עליה, אבל אני טס שמתעצבן, אז יותר טוב שלא אראה".

ישחיה מפסידה?
 וזהו. לא רוצים בכלל לחשוב על אפשרות כ. כיום הפסד שלה זה הרבר הכי נורא שיכול לת לנו. כשהיא מפסידה, אני לא יכול לראות טזיה, לא יכול לראות טנס. יש הפסדים נורא איים, שכל כך כואבים לי, עד שאני חולה ש. בעבודה יודעים. תראי, אני מספר לך דן אמיתיים. צריך כל הזמן לנצח. אין ב".

מוע נל עשירים

הצורך שלו בהישגיות מסקיע לוי בינתיים ב בבתו ובעבודתו. כששאלה את אשתו אם גא כזו הישגית, ענה לוי כהרגלו במקומה: "לא".

ה: "אל תענה במקומי".
 ה: "הייתי נותן מאה אלף דולר להיות בעולם שעולם של כף, בלי דאגות. אנחנו בעולם שבל, כל הזמן צריכים לנצח ילעשות כסף, לו כסף ולנצח".

מי שאין לו הרבה כסף יכר לגדל אלוף

נחרצות: "טנים זה מקצוע של עשירים, לו שאני לא עשיר. מי שמצליח טנים עושה אוק עם כסף. אולי עם כשרון נדיר אפשר גם בסף, אבל קשה להאמין. טנים זה כסף ועבוד דה. הורה של טניסאי צריך להשקיע גם פי זיהסיע את הילד לקריית שמונה לערד ול- חפעם היה לה נהג, אבל היום אנחנו לא יכלהרשות לעצמנו גם נהג וגם מאמן פרטי. ולממן גם שיעורים פרטיים, שלא ייפגעו הים, ובגדים, וכדורים".

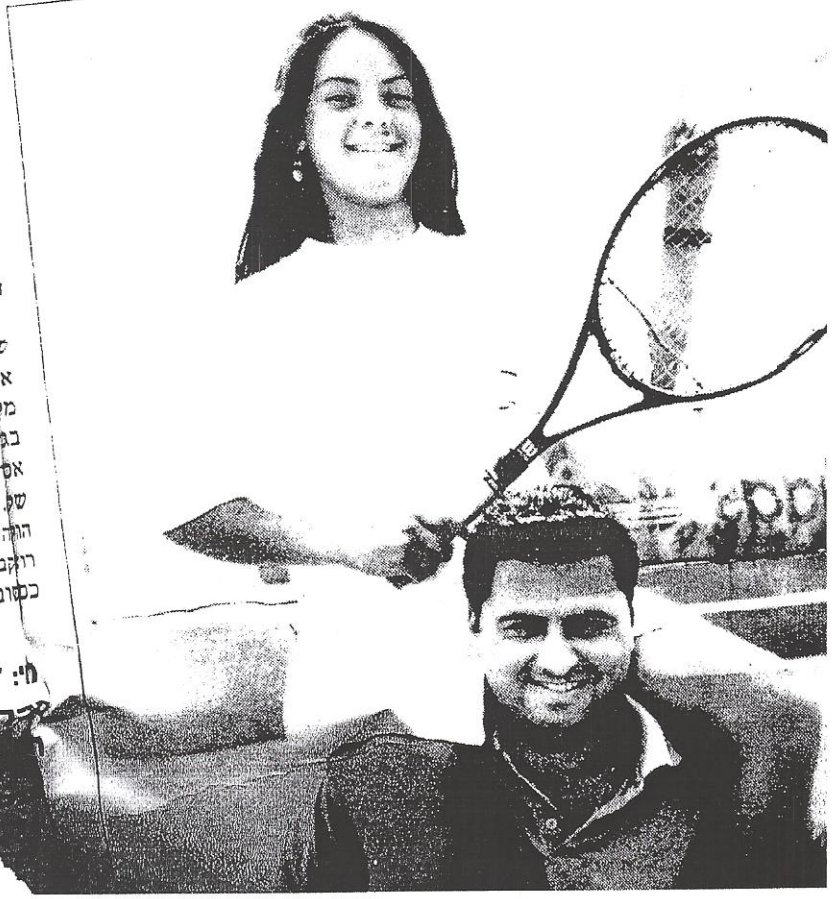
וכשהיית ילד היית מאלה שמחריכים את הק כשהם רואים שהם הולכים להפסיד. אבל תתפלאי, אני תמיד ניצחתי. אני שהפסיד. חשוב לי הצליח בכל דבר. גם אם אשחק קלפים, אני שונא להפסיד" והוא מלת בתו השנייה, ירדן בת השמונה, ואומר בפ" גם היא כזו. כשהיא מפסידה, היא מרמה. אהפסיד. אני 'וינר', והווינרים לפעמים ו של אני משחק, והכדור חצי מטר ממני, הדיות אין ואני צועק 'אוט'. בני רוקבל את זה. תביני, זה לא בסדר כשכוב לי לנצח".

ה: "אני לא רוצ בכלל על ה"

י עדיין של ילדה. המבט כבר לא

צלום: ריקו גרופר

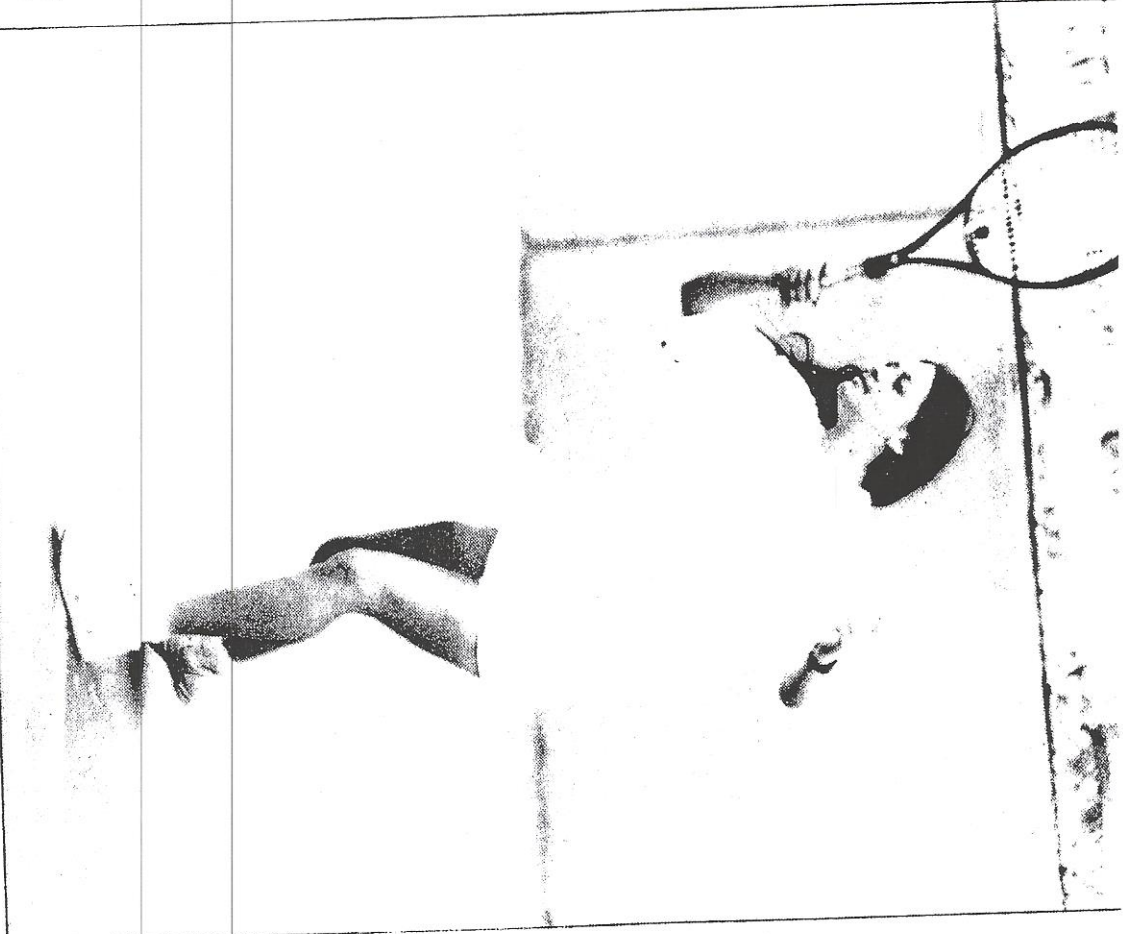

רוקדת במגרש. יש כושר ויש כוח".
 חני: "הרגליים והמשחק המתוחם".
 בעבודה שהכינה לבית הספר הכנה חני עור,
 שחזר מחלומה להיות אלופת העולם בנשים. היא
 מקווה גם להיות עורכת ריץ. קראתי בקול את
 הקטע. לוי: "אל תראגי, חני, אני אסדר לך עבודה".
 אני אסדר לך חודים, חוזי דירות".

**חני: "צריך לזוהר על
 משהו, והוויתורים שלי
 הם על ביליזים וחברה.
 בסך הכול יש לי אסרה
 בחיים, להיות אלופת
 העולם, ואני מנסה
 להגשים אותה"**

את לא רוצה לעסוק בפוליטיקה?
 לוי: "מה פתאום. רק חוזי דירות. אספה
 שתכסף".
 חני: "קודם אני רוצה להיות שתמנית סניס,
 ואחר כך נראה".
 שלא בפני אמרה חני על אפיה, שגלי תמיכתה

הרגשית קשה לה להאמין שהיתה מסוגלת לכל
 זה, ושהיא מאמינה שאילו אפשרו לו לבוא איתה
 לתחרות האחרונה בצרפת, העידוד שלי מהיציע
 היה מסייע לה להצליח יותר. ואילו לוי, כשהני
 לא השתתפה בשיחה, אמר, כאילו מנסה להסביר
 את הקשר ביניהם, את המעורבות המסיבית שלו:
 "תראי, אנחנו חברים. היא מספרת לי הכול, כל
 דבר, והרבה פעמים אני צריך לחשוב בשבילה. זה
 לא כל כך שיתוף איתו אבל זה שגשג שלי".

צילום: אלונתו

אבא אומר ש"נאנו אנו רוזח", עוד נבואו אליה ולא להיפך

בשכנו שעבר חרבה חני מהמסלול שניסיונות
 ספר-שנים. והלכה ל"מולה סנסר" כדי להירשם
 לתחרות נערת השנה של העיתון "מעריב לנוער".
 אחרי הכול, חוזי מנגנים ספורטיביים ירשה גם
 מראה מוצלח. ואמא טניה, הפתיעה אמיתית כש-
 עצמה, אמילו וכתה כשהתהבת שיש עשרה לזרי-
 חר למלכת הופים של "אורט רמת גן". חני: "אני
 כל הזמן כניסים או רצייתי קצת לשנות. ללכת
 יפה, סתם, להיבחר לנערת השנה. בוחרים שם לפי
 יופי וגוף. נערת השנה צריכה להיות חתיכה
 והשובה".

את יסרה?

חני בפשטות: "כן".
 לוי גם בתחרות הופים חשפה לך שהיא תנצח?
 לוי: "כל ניצחון חשוב. הסכמת? שתלך, כי יש
 חרבה דברים שהיא רוצה ואני אומר לה לא, לא,
 לא. כמו לצאת עם בנים כיום שיש, או שבנים ררי
 צים לבוא לישון באן, בחודר אחר. זה נהוג אצלם,
 אבל אני אמרתי מה זה, אני לא ישנתי אצל אחי.
 רות שלי. חוזי מוח, היא היה חיים ספורטיביים,
 צריך לשמור עליה. אם תצליח, והיא לא צריכה
 לשמור עוד הרבה זמן, רק שנתיים שלוש, זה יהיה
 שווה לה. בסך הכול אני לא רוצה שהיה לה רע,
 אלא שהיה לה הכי טוב בעולם. חרבה לזרים
 עושים דווקא, אבל היא לא".

לא חבל לך שהיא מסבירה את החברה?

לוי: "בסך הכול היא ילדה יפה, לא? יש לה
 חרבה מעריצים, ויש לה זמן. יש לה כל מיני כר-
 לגולים שמתקשרים, ככה שזה לא מפריע. ויש לה
 גם חברים בכל העולם, שתקנים ושתמניות סניס
 שהיא שחקר איתם בחו"ל, ועכשיו הם מתכתבים.
 חני, אל תראגי. ה"גנס אנר רוזס" שאת מעריצה
 עזר יעריצו אותך. הם יבואו לראות אותך בתחר-
 ויות, מה שאנחנו צריכים זה רק עוד כמה סני-
 טימטרים רק עוד תמיכה".
 חני: "אני עוד תמיכה".